

Prezentuje film
Ze Złotej Kolekcji Sputnika

„Lenin w Październiku” reż. Michaił Romm
Tytuł oryginalny: „Ленин в Октябре”
1937

Dystrybucja filmu:
35 mm
Ul. Erazma Ciołka 30; 01-432 Warszawa
Tel. /fax. 022 837 91 44
www.35mm.com.pl

„LENIN W PAŹDZIERNIKU”

Reżyser: Michaił Romm
Scenariusz: Aliksiej Kapler
Kompozytor: Aliksiej Aleksandrow
Producent: Mosfilm
Kraj: ZSRR
Język: rosyjski
Rok produkcji: 1937
Gatunek: historyczny, wojenny

Obsada:

Boris Szczukin — Władimir Iljicz Lenin
Nikołaj Ochłopkow — Wasilij
Władimir Pokrowski — Feliks Dzierżyński
Wasilij Wanin — Matwiejew
Nikołaj Swobodin — Kerenskij
Władimir Władisławskij — Karnaukow
Nikołaj Sokolow — Rodzianko
Jelena Szutrowa — Anna Michajłowna
Nikołaj Arskij — Blinow
Siemjon Goldsztat — Iosif Stalin
Anatolij Papanow — epizod

Nagrody:

1941r. - Nagroda Państwowa I stopnia ZSRR. Reżyser Michaił Romm, aktor Boris Szczukin (pośmiertnie)

Historia filmu:

W roku 1937 „Mosfilm” znajdował się w trudnej sytuacji, studium nie wykonywało planu zdjęć i miało na koncie tylko dwa filmy. Był to tragiczny czas - w grudniu 1937 został aresztowany dyrektor studium Babicki.

W lutym 1936 roku został ogłoszony konkurs na realizację filmu o Leninie i rewolucji z okazji 20-lecia Wielkiej Rewolucji Październikowej. Stalin osobiście nadzorował konkurs, do prezydium weszli najlepsi w kraju znawcy kinematografii. Film powstał w rezultacie pewnego rodzaju twórczej i politycznej rywalizacji między studium „Mosfilm” i „Lenfilm”. Do tego momentu jedynym filmem, w którym został odtworzony obraz Lenina był niemy film „Październik” Eisensteina. W epoce kina dźwiękowego koniecznym było nowe wcielenie przywódcy światowego proletariatu.

Jednocześnie pisać scenariusz zaczęli Aliksiej Kapler i Nikołaj Pogodin. Temat był ryzykowny, ponieważ do tego momentu w filmie fabularnym nie pojawiali się postacie Lenina, Stalina i wszystkich przywódców rewolucji. Przy tym widzami filmu mieli zostać ci, którzy rewolucję znają nie ze słyszenia. Na reżysera filmu został wybrany młody Michaił Romm, znany z filmu „Bohaterowie pustyni”. Do roli Lenina został zatwierdzony aktor Borys Szczukin, i chociaż na początku odmawiał, to jednak ta praca została najważniejszą w jego biografii zawodowej.

Zdjęcia odbywały się w bardzo szybkim tempie. Zaczęły się 17 sierpnie 1937 roku, a montaż został skończony prawie przed samą premierą – czyli mniej niż za 3 miesiące.

6 listopada 1937 roku film był pokazany na zamkniętym pokazie dla Stalina i otrzymał całkowitą aprobatę. 7 listopada na uroczystym posiedzeniu w Moskwie w Teatrze Wielkim z okazji rocznicy rewolucji z sukcesem odbyła się oficjalna premiera filmu. Wkrótce z takim samym sukcesem odbył się pokaz 900 kopii w całym kraju. W roku 1938 miała miejsce międzynarodowa premiera filmu we Francji i USA. Studium „Mosfilmu”, które był w krytycznej sytuacji finansowej po realizacji filmów „Wołga-Wołga” „Lenin w październiku” stało się liderem produkcji filmowej w całym kraju.

Maja Turowskaja, „Kinowiedczeskie zapiski”

Fabula filmu:

W filmie zostały pokazane zdarzenia Rewolucji Październikowej 1917 roku i rola Lenina w organizacji powstania bolszewików. W Piotrogradzie nie spokojnie, zamęt w kręgach robotników. Lenin potajemnie zostaje przeprowadzony przez robotnika i ochroniarza Wasilija na dworzec w Piotrogradzie. Zaczyna się tajne zebranie Komitetu Centralnego partii bolszewików, gdzie trwają przygotowania do powstania.

W filmie zostały ukazane wszystkie ważne w nowej historii ZSRR wydarzenia: przygotowanie powstania w fabrykach i zakładach produkcyjnych, legendarny strzał statku „Aurora”, który dał sygnał rozpoczęcia ataku na Pałac Zimowy. Zdrada Kamieniewa i Zinowjewa, która jednak nie zmieniła planu bolszewików.

Film się kończy ogłoszeniem zwycięstwa Rewolucji Październikowej na II Zjeździe Rad słowami Lenina:

„Pracowniczo-chrześcijańska rewolucja, o konieczności której ciągle mówili bolszewicy spełniła się!”

Michaił Romm

Urodził się w Irkucku. W latach 1918-1921 służył w Armii Czerwonej. W roku 1925 skończył oddział rzeźby Wyższej Szkoły Artystyczno-Technicznej. Debiutował jako scenarzysta, później pracował jako asystent reżysera. Pierwszą pracą reżyserską M. Romma stał się film „Baryłeczka” (1934, wg Gi De Mopasana). W latach trzydziestych reżyser skończył kinoideologię o W. Leninie: „Lenin w Październiku” i „Lenin w 1918 roku”. W latach 1940-1943 miał posadę dyrektora artystycznego Państwowego Urzędu Produkcji Filmowej. W latach II wojny światowej i powojennych zrealizował filmy „Marzenie” (1943), „Człowiek № 217” (1945, Nagroda państwowa ZSRR i nagroda Międzynarodowego Festiwalu w Cannes), „Tajna misja”(1950, Nagroda państwowa ZSRR).

Nowy okres w twórczości reżysera rozpoczął się z filmu „Dziewięć dni jednego roku”, w którym obywatelski patos reżysera zaczął mieć emocjonalno - intelektualną barwę. Film otrzymał nagrodę w kategorii „Reżyser” na Międzynarodowym Festiwalu w Karłowych Warach. W roku 1966 Romm zareżyserował swój najlepszy film „Zwyczajny faszyzm”, który stał się fabularnym i filozoficznym badaniem przyczyn zjawienia się faszyzmu i psychologii mass. W ostatnich latach życia reżyser pracował nad filmem „Pokój dzisiaj”, jednak nie zdążył go skończyć (film został skończony przez M. Chucijewa, E. Klimowa i G. Ławrowa i wyszedł na ekrany z nazwą „Jednak wierzę” w 1976 roku). M. Romm był autorem lub współautorem scenariuszy swoich filmów. Wykładowca Wszechzwiązkowego Państwowego Instytutu Kinematografii.

Scenariusz:

1933 „Transporter śmierci” reż. Iwan Pyrjew
1934 „Baryłeczka” reż. Michaił Romm
1943 „Marzenie” reż. Michaił Romm
1947 „Sprawa rosyjska” reż. Michaił Romm
1956 „Zbrodnia przy ulicy Dantego” reż. Michaił Romm
1962 „Dziewięć dni jednego roku” reż. Michaił Romm

Reżyseria:

1934 „Baryłeczka”
1936 „Bohaterowie pustyni”
1937 „Lenin w październiku”
1939 „Lenin w 1918 roku”
1943 „Marzenie”
1945 „Człowiek № 217”
1947 „Sprawa rosyjska”
1950 „Tajna misja”
1953 „Admirał Uszakow”
1953 „Okręty szturmują bastiony”
1956 „Zbrodnia przy ulicy Dantego”
1962 „Dziewięć dni jednego roku”
1965 „Zwyczajny faszyzm”

Boris Szczukin

Boris Szczuki urodził się 5(17) kwietnia 1894 roku. Uczył się w Wyższej Szkole Zawodowej. W latach wojny domowej służył w Armii Czerwonej.

W roku 1920 Szczukin dostał się do Studium dramatycznego E. B. Wachtangowa, po ukończeniu którego, zastał przyjęty do zespołu aktorskiego Teatru im. Wachtangowa. Boris Szczukin jest jednym z największych przedstawicieli radzieckiej szkoły realistycznej, który doskonale łączył w swojej sztuce komedię i dramat. Był jednym z pierwszych aktorów radzieckich, którzy wcielili się na scenie i w filmie w postać Lenina, założyciela tradycję wykonania tej roli.

O filmie:

Film „Lenin w październiku” pierwszy dźwiękowy film radzieckiej leniniany, jeden z najbardziej znanych filmów radzieckich, był regularnie pokazywany w telewizji państwowej ZSRR w święta socjalistyczne. Mimo otwartej polityki i oficjalności, film cieszył się dużą popularnością, wyrosło na nim nie jedno pokolenie widzów i znawców kina.

G. Czuchraj, „Sztuka kinowa”, nr 10, 1997

W roku 1963 film został przemontowany, niektóre części zostały ponownie nakręcone, żeby zlikwidować wszelkie upomnienia o Stalinie, w ramach walki z kultem osobowości. Choć rola Salina w filmie jest drugoplanowa, to jednak otrzymała taki los jak i inne filmy z lat 1930-1950. Tak, na przykład, zniknęła ostatnia scena, gdzie za Leninem na trybunę wchodzi Stalin.

W.S. Małyszew, „Gosfilmofond: Zemlianicznaja polana”

Krytycy pisali, że „najważniejsze, co wyróżniało scenariusz i film „Lenin w Październiku” wśród innych dzieł o Leninie, to wybór miejsca przeznaczonego dla postaci Lenina: po raz pierwszy stawał się on główną postacią fabuły. Takie zestawienie stawiało obraz w centrum wszystkich wydarzeń. Po raz pierwszy Lenin okazał się tytułową postacią, zjawiając się nie w jednej - dwóch scenach, tylko w ciągu całego filmu, jednocząc wokół siebie ludzi i zdarzenia. W tamtych czasach był to krok w nieznaną, który przerażał swoją śmiałością”.

mosfilm.ru

...Lenin.. niczym genialny iluzjonista i hipnotyzer, który w jednym momencie zmienił świadomość milionów, a wkrótce powodu guza mózgu stał się „warzywem”. Rewolucja zawsze pożera tych, kto ją zrodził.

Siergiej Kudriawcew